பிரச்சாரம் செய்யப்படும் என்ற காரணத்தால் ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே குறிப்பிட்டு இருப்பது ஒரு குழு கொடுத்த அறிக்கையை அப்படியே கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்து மதத்தினர் அல்லாதவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பது இந்த அரசின் கொள்கை அல்ல. அரசாங்கம் இதற்குப் போதுமான பாதுகாப்புத் தரும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களது திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவுகள் 3 முதல் 6 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா : "தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 45/1970)" சட்டமாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பு) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 43/1970)

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

"That the Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill*, 1970 (L.A. Bill No. 43 of 1970) be taken into consideration."

Under section 1 (3) of the Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961, that Act would remain in force for a period of nine years from he date of its commencement, i.e., up to 29th November 1970.

The Act gives protection from eviction for persons occupying Kudiyiruppu. Pending enactment of a comprehensive tenancy legislation, it is considered that the life of the Act should be extended for a further period of three years. The Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Ordinance, 1970 was promulgated by the Governor for extending the life of the Act for a further period of three years from 29th November 1970.

The present Bill seeks to replace the said Ordinance.

Sir, I request the House to accept the motion.

Pubished in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 28th November 1970

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்தக் குடியிருப்பு அனுபோகதாரார்கள் வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதாவின் மீது ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே, பல "காம்பிரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன்" என்று சொல்கிற அளவிலே எல்லாவற்றையும் உள் அடக்கி ஒரு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வர இருக்கிறது, ஆகவே, இந்தக் குடியிருப்பு அனுபோகதாரார்களுக்குத் தேவை என்ற அளவிலே இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் நிலச்சீர்திருத்தங்களைச் செய்கிற நேரத்தில், சில மசோதாக்களை நிறைவேற்றி அதற்கு உடனடியாக உயிர் தரவேண்டுமென்ற நிலையிலே அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இன்றையதினம் ஒரு மசோதாவை நிறைவேற்றி விட்டு அந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்குக் காலவரை நீடித்துக் கொண்டு போய்விட்டால் பயன் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக.

The comprehensive tenancy legislation is still under consideration of the Government. The Inam Abolition Acts are under implementation. The Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970 (Tamil Nadu Act 17 of 1970), reducing the ceiling limit to fifteen standard acres, has yet to be implemented.

என்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். சில சட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்துக்கொண்டு அவற்றை அமுல்படுத்தாமல் இருப்பது ஒரு புதிய சந்தேகத்தை உணர்த்துகிறது. வருகிற தேர்தலுக்கான இடைவெளி குறுகி விட்ட காரணத்தால் சில சீர்திருத்த மசோதாக்களை நிறைவேற்றுவதிலே நாம் உண்மையான அளவுக்கு வேகத்தையும் விறுவிறுப்பையும் காட்டாமல் இருக்கிறோமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அதிலே இன்னொரு அச்சத்தையும் என்னால் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் நாம் மிகுந்த அளவிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய இருக்கிறோம், நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதிலே மிகுந்த ஆழ்ந்த பிடிப்புப் கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்கிவிட்டு, அதே நேரத்தில், பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களைத் திருப்தி செய்யும் வகையில் நிறைவேற்றிய சட்டங்களை உடனடியாக அமல் படுத்தாமல் இருப்பதன் மூலம், "சட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும், அதை உடனே அமல்படுத்த மாட்டார்கள், நமக்கு அந்தப் பாதுகாப்பு இருக்கும்" என்ற அடிப்படையில் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் எண்ணக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்குகின்றார்களோ என்ற அச்சம் தான் ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் தேர்தல் இடைவெளிக்காலம் நெருங்குகிறது. அந்தச் சீர்திருத்தங்கள் தேவை இல்லை, அல்லது அவை தங்களைப் பாதிக்கின்றன என்று கருதக்கூடிய பகுதியினரையும், அதாவது பெரிய நிலச்சுவான்தார்களையும், சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் தேவை என்று கருதுகிற

முன்னேற்றக் கருத்து படைத்தவர்களையும், இரண்டு சாரார்களையும் அரவணைத்துச் செல்லுகின்ற அளவுக்கு, உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் சிலவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு இது போன்ற திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறார்களோ என்ற ஐயப் பாட்டை என்னால் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்காமல் இருக்க முடிய வில்லை.

இந்தக் காலக் கெடுவை நீடிப்பதை எங்கள் தரப்பிலிருந்து வேறு வகையின்றி ஒப்புக்கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொண்ட சட்டங்களை மாமன்றம் நிறைவேற்றியுள்ள சட்டங்களை உடனடியாக அமல்படுத் துவதற்கு இந்த அரசு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் யாருக்கும் பயப் படாமல் என்ற உறுதியை இந்த அரசாங்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் 1961-ம் ஆண்டில் யார் யார் குடியிருப்புகளில் இருந்தார்களோ அவர்களுக்குப் பாது காப்பு அளிக்கக்கூடிய ஒரு மசோதாவாக இருக்கிறது. அதனுடைய காலவரையை நாம் மேலும் நீடிக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்தில் விவசாய நிலங்களில் குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் குடியிருப்பில் வாழக்கூடிய விவசாயி களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான உரிமையை அளிப்பதற்காக விரிவான டெனன்ஸி சட்டம் ஒன்று கொண்டுவரப்படும் என்ற வாக்குறுதிக் கிணங்க ஒரு சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். இரண்டு, மூன்று தடவையாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஆயுட் காலத்தை நீடித்துக்கொண்டு தான் வருகிறோம். குத்தகைவார விவசாயிகள் இருக்கக்கூடிய குடியிருப்புகளில் இருக்கக்கூடியவர் களுக்கு நிரந்தரமாக உரிமை வழங்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை, விரிவான குத்தகை விவசாயிகளுடைய சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதைக் கொண்டுவர தாமதமானால், குடியிருப்புகளில் வாழக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நிரந் தரமாக உரிமையை அளிக்கக்கூடிய ஒரு தனி மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வரக்கூடிய நேரத்தில் 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து யார் யார் குடியிருப்புகளில் இருந்துகொண்டு வருகிறார்களோ, அவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த மசோதா பாது காப்பு அளிக்கிறது.

இன்றைய நிலைமை என்னவென்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டில் எல்லா மாவட்டங்களிலும், இன்றுவரையில் குடியிருப்புகளில் வாழக்கூடிய மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். 1961-ம் ஆண்டில் இந்த மசோதா சட்ட மானதற்குப் பிற்பாடு, இந்த சட்டம் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு இன்று

வரையில் இருக்கக் கூடிய குடியிருப்புக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கக் கூடாது. இன்று வரையில் தமிழ் நாடு முழுவதிலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் குடியிருப்பில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளித்து, நிரந்தரமான உரிமையை அவர்களுக்கு வழங்கக் கூடிய முறையில், அவர்கள் குடியிருக்கக் கூடிய மனைக்கட்டுகளிலிருந்து நிரந்தரமாக வெளி யேற்ருமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய வகையில் ஒரு மசோதாவை அரசாங்கம் கொண்டு வர வேண்டும்.

இன்றைக்கு கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதா ஒரு சிறிய பகுதியினருக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் முழுவதிலும் இன்றுவரையில் குடியிருப்புகளில் வாழக் கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் ஒரு தனி மசோதா கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, குடியிருப்புதார் களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடியதன் நோக்கம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கிராமப்புறங்களில் தங்களுடைய உரிமைகளை கேட்பதற்கு ஆரம்பித்த பிறகு, இந்த மனைகளுக்குச் சொந்தமான நிலச் சொந்தக் காரர்கள் அவர்கள் நினைத்தபடியெல்லாம் வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஆபத்தை உணர்ந்து, அரசாங்கம் குடியிருப்பு தார்களை நினைத்தபோதெல்லாம் வெளியேற்றக் கூடாது என்ற நோக்கத்தில் குடியிருப்பு பாதுகாப்புச் சட்டம் 1961-ல் கொண்டு வரப்பட்டது. இதை வருஷா வருஷம் நீடித்துக் கொண்டே போவதைவிட, குடியிருப்புதார்களுக்கே இந்த இடத்தை சொந்த மாக்கக் கூடிய முறையில் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவது தான் மிகவும் உதவிகாரமாக இருக்க முடியும்.

பரம்பரையாக பிறருடைய மனைகளில் குடியிருக்கக் கூடியவர் களுக்கு குடியிருப்பதற்குரிய தஸ்தாவேஜுகள் இருந்தால் அவர்கள் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட மாட்டார்கள் என்ற நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலச்சொந்தக்காரர்கள் அவர் களுக்கு எந்தவிதமான தஸ்தாவேஜுகளையும் கொடுப்பதில்லை. வாய் நம்பிக்கை மூலம் தான் குடியிருந்து வருகிருர்கள். அம்மாதிரி இருப் பவர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்று சொல்லப் பட்டு கோர்ட்டுக்குச் சென்று வெளியேற்றப்படுகிருர்கள். அது மட்டுமல்லாமல், காவல்நுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட நிலச்சுவான் தாரர்களுக்கு உதவியாக அந்த இடங்களிலிருந்து குடியிருப்புதாரர் களை வெளியேற்றுவதற்கு துணைபுரிகிருர்கள். இம்மாதிரியான பெரிய ஆபத்து இருந்து கொண்டு வருகிறது.

மேலும், சர்க்காருக்குச் சொந்தமான இடங்களில் இம்மாதிரி பாரம்பரியமாக குடியிருந்து வரக் கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. சட்டப் பிரகாரம் அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். சர்க்காருக்குச் சொந்தம் என்று சொல்கிற காலத்தில்,

ரெவின்யூ புறம்போக்கு மாத்திரம் இல்லாமல் பல்வேறு இலாகாக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களில் பரம்பரையாக குடியிருந்தவர்களையும் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் நம்முடைய அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவருவது உதவிகரமாக இருக்க முடியும்.

இந்த மாதிரி இந்தச் சட்டத்தை வருடா வருடம் நீடித்துக் கொண்டே போவதைவிட நிரந்தரமாக இன்று வரையில் குடியிருப்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் அந்தக் குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் ஒரு மசோதா கொண்டு வந்து அதை சட்டமாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம், தமிழகத்தில் குடியிருக்கக் கூடிய சொந்த நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அந்த இடத்தை அவர்களுக்கே சொந்தப் படுத்த மிக உதவியாக இருக்கும், அதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் பாரம்பரியமாக எழுத்து மூலம் எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட குடியிருப்புகளில் விவசாயிகள் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். லாண்டு சீலிங் சம்பந்தமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது கூட, இந்தக் குடியிருப்பு சம்பந்தமாக கேட்கும்பொழுது, பாரம்பரியமாக குடியிருக்கக் கூடிய கிராமங்களில் எழுத்து மூலமாக ஆதாரம் இருந்தாலும், இல்லையென்றாலும், குடியிருப்புதார்களுக்கு அந்த இடத்தை பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். பாரம்பரியமாக இருப்பவர்களுக்கு ஒப்புதல் செய்து கொடுப்பதோடு அல்லாமல் அவர்களை அந்த இடங்களிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது; அந்த இடங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வகைசெய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் எழுத்து மூலம் எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பழைய காலத்தில் மிராசுதார்கள் அவர்களுக்கு பட்டா இல்லாமல் இருந்தும், அனுபவ பாத்தியதை என்று சொல்லி, மிராசுதார்கள் குடியிருப்புதார்களிடமிருந்து மிராசுதார்களுக்குச் சொந்தம் என்று எழுதி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி எழுதி வாங்கி வைத்திருப்பதனால், மிராசுதார்களுக்குச் சொந்தம், காம்பென்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையில்லாமல், நிபந்தனையற்ற வகையில் பரம்பரையாக குடியிருக்கக் கூடிய அத்தனை பேர்களுக்கும் அந்த இடங்களை பட்டா செய்து கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 டிசம்பர் 2]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களெல்லாம் ஆதரித்து வரவேற்றதில் மிக்க மகிழ்ச்சி. திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஆதரித்தாரா அல்லது எதிர்த்தாரா என்று அதைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனாலும் ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதைச் சந்தர்ப்பமாகக் கொண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். எதிர்க்கட்சி என்றால் தாக்கத்தான் வேண்டும் என்று நினைத்துவிட்டார்கள் போலும். அதற்கும் இதற்கும் சம்மந்தம் இல்லை. மற்ற அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போல குடியிருப்புக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்கிற கருத்து பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். அந்தக் கருத்தைப் பரிசீலித்து முடிவுக்கு வர வேண்டும். இடையிலே ஏழை மக்களை வெளியேற்றக் கூடாது, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று 1961-லிருந்து தொடர்ந்து இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுதும் அதை நீடிக்க மன்றத்தினுடைய அனுமதியைக் கோருகிறோம்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் அரசியல் கட்சிகளின் எல்லாத் தலைவர்களையும் அழைத்து, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அதிகமாக நல்ல முறையில் எப்படி எப்படி அமல் நடத்த முடியும், ஓட்டை உடைசல்களை அடைக்க முடியுமா அல்லது புதிய சட்டமே தேவையா என்பதையெல்லாம் பரிசீலிக்கவும் தக்க முயற்சி எடுக்கவும் செயல் பட்டிருக்கிறார்கள். நேற்று கூட ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா இதே கருத்தை, குடியிருப்புப் பற்றி வலியுறுத்தி, அதைப் பற்றியும் அந்தக் குழு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். அது போன்ற கருத்துக்களையும் அரசாங்கம் விரைவில் செயல் படுத்தும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸில், புதிதாக கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய உச்சவரம்புச் சட்டம் **Yet to be implemented** என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அமலாக்கவேயில்லை என்று எப்படி அங்கத்தினர் ஊகித்துக் கொண்டார் என்பது தெரியவில்லை. சொல்லியிருப்பதன் பொருள், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் முழுமையாக அமல் நடத்தப்படும் வரையில், வெளியேற்றங்கள் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப்படுகிறது என்பதுதான். அந்த நோக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டவே அந்த வார்த்தைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் புதிய விளக்கங்கள் கொடுப்பது நிச்சயமாக தவறுதலான கருத்துக்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுபவைதான். திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் வாயால் உச்ச வரம்புச் சட்டங்கள் விரைவாக அமல் படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்வது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இவைகளை யெல்லாம் பத்திரிகைக்காரர்கள், காங்கிரஸ் கட்சி

அங்கத்தினர்கள் நிச்சயம் முற்போக்கு எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் விரைவாக அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். நில ஆதிக்கம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இப்படிப் பட்ட கருத்துக்கள்தான் தமிழ் நாட்டில் மக்கள் மத்தியில் பெரும் பான்மையாக இருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே முதன் முதலாக ஒரு குழுவை அமைத்தது நம்முடைய ஆட்சிதான். இப்படி தமிழ் நாட்டு ஆட்சி எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைக்கு அடுத்த முறையாவது பாராட்டிப் பேச வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை மன்றம் ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) :— பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

"தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோக தாரர்கள் (வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பு) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 43/1970) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3 பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, "தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளி யேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பு) திருத்த மசோதா (சட்டப் பேரவை எண் 43/1970) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" என்று முன் மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஈ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 39/1970)

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Mr. Speaker Sir, I beg to move—

"That the Tamil Nadu Prohibition (Amendment) Bill, 1970 (L.A. Bill No. 39 of 1970) * be taken into consideration."

* Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 26th November 1970.